

(1992)

12 Φεβρουαρίου, 1992

[Α.Ν ΛΟΙΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 190/89, 205/89).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Προσόντα — Το
"μεταπτυχιακό προσόν" πρέπει να αποκτηθεί μετά το πρώτο ή
βασικό δίπλωμα (βλ. *Δημοκρατία v. Χρίστου*)

Προσφυγή βάσει του άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι 5
ακυρώσεως — Δεν μπορεί και δεν πρέπει να είναι κρίσιμο στην
ακυρωτική δίκη το τι αποφάσισε το εκδόν όργανο (η ΕΔΥ) σε
άλλη, μεταγενέστερη, άσχετη και ανεξάρτητη διαδικασία — Η
ορθότητα της άλλης απόφασης επίσης δεν εμπίπτει στο
αντικείμενο της προσφυγής. 10

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Προσόντα — Η προϋπηρεσία
ενός υποψηφίου αποτελεί στοιχείο που μπορεί να ληφθεί
αντικειμενικά υπόψη κατά την επιλογή προς πλήρωση θέσεων
πρώτου διορισμού — Νομολογία. 15

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Θέσεις πρώτου διορισμού —
Προσόντα — Ουσιώδης χρόνος κατοχής των προσόντων η
τελευταία ημερομηνία υποβολής αιτήσεων, όπως καθορίζεται στη
δημοσίευση για πλήρωση της θέσης. 20

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Συνεντεύξεις — Μέθοδος
αξιολόγησης των υποψηφίων — Τα αναγκαία και ικανά στοιχεία
σύμφωνα με τη νομολογία — Πάγια η νομολογία του Ανωτάτου

Δικαστηρίου.

5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Προσόντα — Το προσόν της γνώσεως ξένης γλώσσας σε συνδυασμό με το τεκμήριο της νομιμότητας των διοικητικών πράξεων.

10 Με τις προσφυγές οι αιτητές επεδίωξαν την ακύρωση του διορισμού του ενδιαφερομένου μέρους στη μόνιμη (πρώτου διορισμού) θέση Εκτελεστικού Μηχανικού 2ης Τάξης, στο Τμήμα Ανάπτυξης Υδάτων.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:

- 15 1. Η κρίση της Τμηματικής Επιτροπής καθώς και της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας ότι το Δίπλωμα του Εθνικού Μετσόβειου Πολυτεχνείου δεν μπορεί να θεωρηθεί ως "μεταπτυχιακόν προσόν", γιατί είναι πρώτο δίπλωμα, 20 άσχετα βέβαια με τα έτη φοιτήσεως, και όσο άδικο και αν φαίνεται σε σχέση με σπουδές σε άλλα πανεπιστήμια που αποκτούν στα ίδια χρόνια και τα δύο διπλώματα, είναι ορθή και βέβαια λογικά εφικτή, δεδομένου ότι για να θεωρείται κάποιο δίπλωμα ως "μεταπτυχιακόν" πρέπει να 25 αποκτηθεί μετά το πρώτο ή βασικό δίπλωμα, πράγμα που δεν συμβαίνει στην παρούσα υπόθεση. (Βλ. **Κλεάνθους ν. Δημοκρατίας, Δημητρίου ν. Δημοκρατίας και Δημοκρατία ν. Χρίστου**).
- 30 2. Το τί αποφάσισε η ΕΔΥ σε άλλη, μεταγενέστερη, άσχετη και ανεξάρτητη διαδικασία δεν είναι στοιχείο που μπορεί και θα έπρεπε να ληφθεί υπόψη, σ' αυτή την υπόθεση. Ούτε και βέβαια εξετάζεται, στην προκειμένη περίπτωση, η ορθότητα της αποφάσεως εκείνης.
- 35 3. Αναμφίβολα η προϋπηρεσία ενός υποψηφίου αποτελεί στοιχείο που μπορεί να ληφθεί αντικειμενικά υπόψη κατά την επιλογή για πρώτο διορισμό. Θα πρέπει όμως να 40 υποδειχθεί ότι εφόσον στην παρούσα περίπτωση τόσο οι αιτητές όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος, καθώς και οι άλλοι υποψήφιοι που λήφθηκαν υπόψη κατά την τελική κρίση υπηρετούσαν ως έκτακτοι υπάλληλοι στο Τμήμα, δεν ετίθετο θέμα δυσμενούς μεταχείρισης υποψηφίου που ήταν εξωτερικός.

4. Αναμφίβολα ο αιτητής έχει μεγαλύτερη πείρα (περίπου πέντε χρόνια) από το ενδιαφερόμενο μέρος, αυτό όμως ήταν σε γνώση της Επιτροπής, εφόσον στην αίτηση για διορισμό που υπέβαλαν οι υποψήφιοι ανέφεραν τη σταδιοδρομία τους και τα της εκπαίδευσής τους. Ενόψει όμως των άλλων πλεονεκτημάτων η πείρα αυτή του αιτητή από μόνη της δεν καθιστά τον αιτητή υπέρτερο του ενδιαφερομένου μέρους, ούτε του προσδίδει την απαραίτητη έκδηλη υπεροχή για να δικαιολογείται οποιαδήποτε επέμβαση του Δικαστηρίου στην επίδικη απόφαση. 5
5. Σύμφωνα με τη νομολογία δεδομένου ότι στην προκειμένη περίπτωση επρόκειτο περί θέσης πρώτου διορισμού, ο ουσιώδης χρόνος κατά τον οποίο υποψήφιος έπρεπε να κατέχει τα προσόντα που προβλέπονται από το Σχέδιο Υπηρεσίας, είναι η τελευταία ημερομηνία υποβολής αιτήσεως όπως καθορίζεται στη δημοσίευση για πλήρωση της θέσης, δηλαδή στις 31 Ιανουαρίου 1987. (Βλέπε απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Republic v. Pericleous*). Εφόσον ο αιτητής κατά την ημερομηνία αυτή δεν κατείχε το πρόσθετο προσόν αλλά σύμφωνα με επιστολή του ιδίου προς την Επιτροπή, ημερομηνίας 14 Νοεμβρίου 1988, συμπλήρωσε τη φοίτησή του τον Αύγουστο 1988 και ο τίτλος του απονεμήθηκε επίσημα το Δεκέμβριο 1988, θεωρώ ότι ορθά η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο αιτητής αυτός δεν κατείχε το πιο πάνω πρόσθετο προσόν κατά τον ουσιώδη χρόνο. 10
6. Η επίδοση και η πείρα των υποψηφίων ως εκτάκτων υπαλλήλων αφορά την αξία τους και δεν μπορεί να έχουν σχέση με την αξιολόγηση των προσόντων τους. 15
7. Στα πρακτικά της συνεδρίασης της Επιτροπής αναφέρεται ότι τόσο ο Διευθυντής του Τμήματος όσο και ο Πρόεδρος και τα Μέλη της Επιτροπής υπέβαλαν στους υποψήφιους ερωτήσεις σε γενικά θέματα και κυρίως σε θέματα που αφορούσαν τα καθήκοντα της θέσης και καταγράφονται οι αξιολογήσεις της απόδοσης των υποψηφίων στις συνεντεύξεις από το Διευθυντή του Τμήματος και την Επιτροπή. Η παραπάνω διαδικασία κρίθηκε και από το Ανώτατο Δικαστήριο ως ορθή σε σειρά αποφάσεών του. 20
8. Ως προς την "καλή γνώση της Αγγλικής γλώσσας" εκ μέρους των υποψηφίων, καμία ειδική ή περαιτέρω έρευνα δεν ήταν 25

4 Α.Α.Δ. Μιχαηλίδης κ.α. ν. Δημοκρατίας

5 αναγκαία, αναφορικά με τον έναν των αιτητών και το ενδιαφερόμενο μέρος, αφού ήταν κάτοχος μεταπτυχιακών διπλωμάτων από αγγλόφωνα πανεπιστήμια. Εξάλλου η ΕΔΥ επιλήφθηκε και διερεύνησε το θέμα του προσόντος αυτού οπότε και λειτουργεί, και ως προς αυτό, το τεκμήριο της νομιμότητας (*Antonioni v. The Republic* και *Petrides and Another v. The Republic*).

10 9. Ο αιτητής έχει περισσότερη πείρα του ενδιαφερόμενου μέρους κατά 1 1/2 χρόνο περίπου η οποία όμως από μόνη της και ενόψει του μεταπτυχιακού προσόντος που έχει το ενδιαφερόμενο μέρος, δεν τον καθιστά υπέρτερο ούτε του προσδίδει την απαραίτητη έκδηλη υπεροχή.

15 Η επίδικη απόφαση με την οποία επιλέχθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος αντί των αιτητών, ήταν εύλογα επιτρεπτή στην Επιτροπή, απόλυτα αιτιολογημένη και μέσα στα πλαίσια της διακριτικής της εξουσίας να επιλέξει τον πιο κατάλληλο υποψήφιο για τη θέση.

20 *Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

25

Κλεάνθους ν. Δημοκρατίας (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 250·

Δημητρίου ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 1426·

30

Δημοκρατία ν. Χρίστου (1991) 3 Α.Α.Δ. 56·

Lambis and Others v. Republic (1986) 3 C.L.R. 130·

35

Οικονόμου και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 3716·

Avraam v. Republic (1986) 3 C.L.R. 2321·

40

Public Service Commission v. Potoudes and Others (1987) 3 C.L.R. 1591·

Republic v. Pericleous (1984) 3 C.L.R. 577·

Γρηγοροπούλου κ.α. ν. Δημοκρατίας (1991) 4(Δ) Α.Α.Δ. 3437·

45

Georghiou and Others v. Republic (1989) 3(A) C.L.R. 678·

<i>Andronikou and Others v. Republic</i> (1987) 3 C.L.R. 1327·	
<i>Theofilides and Others v. Republic</i> (1989) 3(A) C.L.R. 513·	
<i>Εκτωρίδης ν. Δημοκρατίας</i> (1990) 3 Α.Α.Δ. 922·	5
<i>Antoniou v. Republic</i> (1975) 3 C.L.R. 510·	
<i>Petrides and Another v. Republic</i> (1982) 3 C.L.R. 914·	10
<i>Republic v. Petrides</i> (1984) 3 C.L.R. 378·	
<i>Georghiou and Others v. Republic</i> (1985) 3 C.L.R. 2105.	
Προσφυγές.	15
Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία το ενδιαφερόμενο μέρος διορίστηκε στη θέση Εκτελεστικού Μηχανικού 2ης Τάξης, Τμήμα Αναπτύξεως Υδάτων αντί των αιτητών.	20
Κ. Χ"Ιωάννου, για τον αιτητή στην υπόθεση Αρ. 190/89.	
Κ. Χρυσοστομίδης, για τον αιτητή στην υπόθεση Αρ. 205/89.	25
Π. Χ"Δημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους καθ' ων η αίτηση.	
Α. Μούντης, για το ενδιαφερόμενο μέρος και στις δύο υποθέσεις.	30
	<i>Cur. adv. vult.</i>
Ο Πρόεδρος κ. Α.Ν. Λοΐζου ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.	35
Α.Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Με τις προσφυγές τους αυτές οι αιτητές ζητούν από το Δικαστήριο την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας - της Επιτροπής - με την οποία το ενδιαφερόμενο μέρος Χαράλαμπος Χρ. Όμορφος, διορίστηκε στη μόνιμη (Τακτ. Προϋπ.) θέση Εκτελεστικού Μηχανικού 2ης Τάξης, Τμήμα	40

Ανάπτυξης Υδάτων, από 1 Φεβρουαρίου 1989, που είναι θέση πρώτου διορισμού.

5 Με απόφαση της Επιτροπής η θέση δημοσιεύτηκε στην επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με ημερομηνία 9 Ιανουαρίου 1987, με τελευταία ημερομηνία για την υποβολή αιτήσεων τις 31 Ιανουαρίου 1987. Σ' ανταπόκριση στην γνωστοποίηση αυτή υποβλήθηκαν 10 συνολικά 150 αιτήσεις.

15 Η Τμηματική Επιτροπή που συστάθηκε προς τον σκοπό αυτό, σύστησε προς επιλογή για διορισμό στην πιο πάνω κενή θέση, τέσσερεις υποψήφιους, ανάμεσα στους οποίους περιλαμβάνονταν τόσο οι δύο αιτητές όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος.

20 Η Επιτροπή κατά τη συνεδρίαση της με ημερομηνία 13 Αυγούστου 1987, αφού εξέτασε την έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής, έκρινε ότι αυτή παρέλειψε να ασχοληθεί με το θέμα της απαιτούμενης καλής γνώσης της Αγγλικής γλώσσας καθώς και με τα πλεονεκτήματα που 25 προβλέπονται από το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης και αποφάσισε να σταλεί το θέμα στην Τμηματική Επιτροπή για περαιτέρω εξέταση.

30 Η Επιτροπή, αφού στη συνέχεια εξέτασε συμπληρωματική έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής, έκρινε ότι το θέμα θα πρέπει να επανεξεταστεί και πάλιν από αυτήν, για να αιτιολογήσει με μεγαλύτερη σαφήνεια 35 γιατί προτιμήθηκαν και συστήθηκαν δύο υποψήφιοι που δεν διαθέτουν κανένα από τα πλεονεκτήματα της παραγράφου 3(4), του Σχεδίου Υπηρεσίας, ενώ υπήρχε άλλος υποψήφιος που διέθετε και τα δύο πλεονεκτήματα καθώς επίσης και μεγάλος αριθμός υποψηφίων που 40 διέθεταν είτε το ένα είτε το άλλο από αυτά και όμως δεν είχαν συστηθεί.

40 Η Επιτροπή στις 15 Ιουλίου 1988, εξέτασε νέα συμπληρωματική έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής και αφού έλαβε υπόψη τα ενώπιον της στοιχεία, αποφάσισε να καλέσει σε συνεντεύξεις επιπρόσθετα με τους τέσσερεις υποψήφιους που συστήθηκαν από την Τμηματική

Επιτροπή και τον υποψήφιο Ανδρέα Συμεού, ο οποίος διαθέτει μεταπτυχιακό προσόν και πείρα σχετική με τα καθήκοντα της θέσης που απέκτησε όταν υπηρετούσε ως έκτακτος στο Τμήμα Ανάπτυξης Υδάτων από το 1978 έως το 1980.

5

Η Επιτροπή δέχτηκε τους υποψήφιους, περιλαμβανομένου και του αιτητή, σε συνεντεύξεις στη συνεδρίαση της στις 25 Νοεμβρίου 1988. Στις συνεντεύξεις ήταν παρών και ο Διευθυντής του Τμήματος Ανάπτυξης Υδάτων, ο οποίος μετά τη συμπλήρωση των συνεντεύξεων και τη διατύπωση των κρίσεων του, αποχώρησε από τη συνεδρίαση.

10

Όπως αναφέρεται στο σχετικό πρακτικό (Παράρτημα 9), η Επιτροπή τότε ασχολήθηκε με τη γενική αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων. Εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία από το φάκελο πλήρωσης της θέσης, καθώς και από τις αιτήσεις και τα δικαιολογητικά των υποψηφίων και έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις τους με την Επιτροπή.

15

20

Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιώδη στοιχεία, έκρινε ότι ο υποψήφιος Χαράλαμπος Χρ. Όμορφος υπερέχει γενικά των άλλων υποψηφίων και τον επέλεξε σαν τον πιο κατάλληλο για διορισμό στη μόνιμη (Τακτ. Προϋπ.) θέση Εκτελεστικού Μηχανικού 2ης Τάξης, Τμήμα Ανάπτυξης Υδάτων.

25

30

Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως που προβάλλεται από μέρους του αιτητή στην προσφυγή 190/89, είναι ότι λανθασμένα η Επιτροπή αποφάσισε ότι ο αιτητής δεν διέθετε το προβλεπόμενο στην παράγραφο 3(4) του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσης πλεονέκτημα του μεταπτυχιακού προσόντος, εφόσον ήταν κάτοχος διπλώματος του Εθνικού Μετσοβείου Πολυτεχνείου, το οποίο είναι ισοδύναμο του M.Sc.

35

Το θέμα κατοχής από τους υποψήφιους του προβλεπόμενου πλεονεκτήματος απασχόλησε την Τμηματική Επιτροπή όπως και την Επιτροπή, και οι δύο

40

αποφάσισαν ότι ο αιτητής δεν διέθετε το πλεονέκτημα.

Η Τμηματική Επιτροπή παρατήρησε (Παράρτημα 8),
ότι:

5

"Σχετικά με τα πλεονεκτήματα της παραγράφου 3(4)
του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσης, η Τμηματική
Επιτροπή στην έκθεση της αναφέρει ότι οι δύο
υποψήφιοι, δηλαδή οι Αιτητές, έχουν δίπλωμα του
10 Εθνικού Μετσοβείου Πολυτεχνείου Αθηνών. Η
Τμηματική Επιτροπή δεν έχει κανένα λόγο να
αμφισβητεί ότι το δίπλωμα του Πολυτεχνείου είναι
τουλάχιστον ισάξιο με τον τίτλο του M.Sc., ως σαφώς
αναφέρεται στις σχετικές εκδόσεις του Εθνικού
15 Μετσοβείου Πολυτεχνείου, παρ' όλο που τυπικά δεν
μπορεί να θεωρηθεί ως μεταπτυχιακό, γιατί είναι
πρώτο δίπλωμα".

Η παραπάνω κρίση της Τμηματικής Επιτροπής καθώς
20 και της Επιτροπής ότι το Δίπλωμα του Εθνικού
Μετσοβείου Πολυτεχνείου, που διαθέτει ο αιτητής, δεν
μπορεί να θεωρηθεί ως "μεταπτυχιακόν προσόν", γιατί
είναι πρώτο δίπλωμα, άσχετα βέβαια με τα έτη φοιτήσεως,
και όσο άδικο και αν φαίνεται σε σχέση με σπουδές σε
25 άλλα πανεπιστήμια που αποκτούν στα ίδια χρόνια και τα
δύο διπλώματα, είναι ορθή και βέβαια λογικά εφικτή,
δεδομένου ότι για να θεωρείται κάποιο δίπλωμα ως
"μεταπτυχιακόν" πρέπει να αποκτηθεί μετά το πρώτο ή
30 βασικό δίπλωμα, πράγμα που δεν συμβαίνει στην
παρούσα υπόθεση.

Αναφορά για το θέμα αυτό μπορεί να γίνει στις
πρόσφατες αποφάσεις στις υποθέσεις *Κλεάνθους ν. Της*
Δημοκρατίας, Προσφυγή αρ. 386/86, που δόθηκε στις 11
35 Φεβρουαρίου 1989 και *Δημητρίου ν. Της Δημοκρατίας*,
Προσφυγή αρ. 780/88, που δόθηκε στις 25 Απριλίου 1990.
Και στις δύο υποθέσεις αποφασίστηκε ότι δίπλωμα που
αποκτάται μετά από πενταετή κύκλο σπουδών, έστω και
αν οι χώρες που το δίνουν το θεωρούν ισοδύναμο με το
40 M.Sc., είναι το πρώτο και βασικό δίπλωμα και επομένως
δεν μπορεί να θεωρηθεί ως μεταπτυχιακό προσόν.

Η δε Ολομέλεια του Δικαστηρίου έδωσε, στην Αναθεωρητική Έφεση αρ. 1070 *Δημοκρατία ν. Χρίστου*, - η απόφαση δόθηκε στις 24 Ιανουαρίου 1991, - τον πιο κάτω ορισμό.

"<Μετεκπαίδευση> σημαίνει συμπληρωματική εκπαίδευση πέραν από την κανονική. Χρονικά και πραγματικά ακολουθεί τη βασική εκπαίδευση. Ο όρος <μετεκπαίδευση>, στο σχέδιο υπηρεσίας, σημαίνει πρόσθετη εκπαίδευση μετά από την απόκτηση των διπλωμάτων ή πιστοποιητικών, απαραίτητων προϋποθέσεων που αναφέρονται στις παραγράφους (1) και (5)."

Όσον δε αφορά τον ισχυρισμό του αιτητή αυτού ότι η Επιτροπή κατά τη διαδικασία πλήρωσης άλλης θέσης, θεώρησε το δίπλωμα του Πανεπιστημίου της Δρέσδης, το οποίο αποκτήθηκε μετά από πενταετή φοίτηση ως μεταπτυχιακό παρόλο που δεν είχε προηγηθεί πρώτο δίπλωμα και επομένως με τον τρόπο που ενήργησε παραβίασε την αρχή της ισότητας και υπερέβη τις εξουσίες της, θα πρέπει να παρατηρηθεί ότι το τί αποφάσισε η Επιτροπή σε άλλη μεταγενέστερη άσχετη και ανεξάρτητη διαδικασία δεν είναι στοιχείο που μπορεί και θα έπρεπε να ληφθεί υπόψη, σ' αυτή την υπόθεση. (Βλέπε *Lambis and Others v. The Republic* (1986) 3 C.L.R. 130, 144, *Οικονόμου και Άλλος ν. Της Δημοκρατίας* Προσφυγές αρ. 128/89 και 274/89, η απόφαση δόθηκε στις 7 Νοεμβρίου 1990. Ούτε και βέβαια εξετάζεται, στην προκειμένη περίπτωση, η ορθότητα της αποφάσεως εκείνης.

Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως είναι ότι η Επιτροπή λανθασμένα έλαβε υπόψη της δήλωση του Διευθυντή του Τμήματος σ' ότι αφορά την επίδοση των υποψηφίων στην εργασία τους ως εκτάκτων υπαλλήλων στο Τμήμα, εφόσον αυτή αφορούσε σε χρόνο μεταγενέστερο του πρώτου ουσιώδους χρόνου συνδρομής των προσόντων, που ήταν η τελευταία ημερομηνία υποβολής αιτήσεων σύμφωνα με τη δημοσίευση.

Δεν συμφωνώ με την πιο πάνω θέση γιατί αυτή είναι

αντίθετη με τη νομολογία του Δικαστηρίου όπως καθιερώθηκε από την Ολομέλεια στις υποθέσεις ***Avraam v. The Republic*** (1986)3 C.L.R. 2321 στη σελ. 2324, και ***The Public Service Commission v. Potoudes and Others*** (1987) 3 C.L.R. 1591. Το σχετικό απόσπασμα από την τελευταία απόφαση βρίσκεται στις σελ. 1602-1603, όπου αναφέρονται τα πιο κάτω:

10 "The reference made by the Director to the worth of their services at the P.I.O. should, of course, on no account be treated as decisive for the filling of a first entry post. Equally before the Administration requires equal treatment of everybody competing for a first entry post. The record of the performance of candidates in temporary government service is merely relevant as a factor bearing on the overall worth of the candidates. For example, if a candidate outside government service emerges, on an objective view of the material bearing on his worth, as better than someone in the service, the service record of the latter will not be allowed to outweigh the preference to which he is entitled to on account of the objective implications of his qualifications in the wider sense".

25 Αναμφίβολα η προϋπηρεσία ενός υποψηφίου αποτελεί στοιχείο που μπορεί να ληφθεί αντικειμενικά υπόψη κατά την επιλογή για πρώτο διορισμό.

30 Θα πρέπει όμως να υποδειχθεί ότι εφόσον στην παρούσα περίπτωση τόσο οι αιτητές όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος, καθώς και οι άλλοι υποψήφιοι που λήφθηκαν υπόψη κατά την τελική κρίση υπηρετούσαν ως έκτακτοι υπάλληλοι στο Τμήμα, δεν ετίθετο θέμα δυσμενούς μεταχείρισης υποψηφίου που ήταν εξωτερικός. 35 Συνεπώς ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

40 Ο τρίτος λόγος που επικαλείται οι αιτητές αυτός, είναι ότι ενόψει της σαφούς υπεροχής του σ' ότι αφορά την πείρα του στον ιδιωτικό τομέα και του γεγονότος ότι στα άλλα κριτήρια και στοιχεία είναι ισοδύναμοι, η ελαφρή υπεροχή του ενδιαφερόμενου μέρους αναφορικά με την

απόδοση τους στην συνέντευξη δεν έπρεπε να περιοχώσει.

Από τα στοιχεία του φακέλλου προκύπτει ότι από πλευράς προσόντων το ενδιαφερόμενο μέρος υπερέχει του αιτητή έχοντας μεταπτυχιακό προσόν το οποία αποτελεί πλεονέκτημα σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας. Ο αιτητής πληρεί μεν τα βασικά προσόντα του Σχεδίου Υπηρεσίας, δεν διαθέτει όμως πλεονέκτημα.

Η απόδοση στην εργασία τους ως εκτάκτων αξιολογήθηκε ως "πέρα πολύ καλή", του αιτητή σε σύγκριση με "εξαιρετη" του ενδιαφερόμενου μέρους, η δε απόδοση τους στη συνέντευξη αξιολογήθηκε ως "πέρα πολύ καλή" του αιτητή και "εξαιρετη" του ενδιαφερόμενου μέρους.

Ενόψει της καλύτερης γενικής εικόνας που παρουσιάζει ο αιτητής σε σύγκριση με το ενδιαφερόμενο μέρος δεν τίθεται θέμα αποδόσεως αυξημένης βαρύτητας στην απόδοση τους στη συνέντευξη και γι αυτό ο ισχυρισμός αυτός επίσης απορρίπτεται.

Αναμφίβολα ο αιτητής έχει μεγαλύτερη πείρα (περίπου πέντε χρόνια) από το ενδιαφερόμενο μέρος, αυτό όμως ήταν σε γνώση της Επιτροπής, εφόσον στην αίτηση για διορισμό που υπέβαλαν οι υποψήφιοι ανέφεραν την σταδιοδρομία τους και τα της εκπαίδευσης τους. Ενόψει όμως των άλλων πλεονεκτημάτων που έχουν ήδη αναφερθεί η πείρα αυτή του αιτητή από μόνη της δεν καθιστά τον αιτητή υπέρτερο του ενδιαφερομένου μέρους, ούτε του προσδίδει την απαραίτητη έκδηλη υπεροχή για να δικαιολογείται οποιαδήποτε επέμβαση του Δικαστηρίου στην επίδικη απόφαση.

Ως προς το νομικό ισχυρισμό του αιτητή στην προσφυγή αρ. 205/89 ότι η Επιτροπή εσφαλμένα δεν έλαβε υπόψη για σκοπούς προσδιορισμού του κριτηρίου των προσόντων τον τίτλο Μ.Β.Α. που κατέχει, θα μπορούσε να γίνει αναφορά στο πιο κάτω απόσπασμα ατων πρακτικών της Επιτροπής (Παράρτημα 9):-

5 "Οι υποψήφιοι Διονύσιος Μαυρονικόλας και Χρίστος Μιχαηλίδης δεν διαθέτουν το πλεονέκτημα. Η Επιτροπή δεν παράλειψε να σημειώσει ότι ο πρώτος από αυτούς έχει συμπληρώσει τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την απόκτηση του προσόντος M.B.A., από το University of Indianapolis, το οποίο όμως, ανεξάρτητα από το αν αποτελεί το προβλεπόμενο πλεονέκτημα με βάση την πιο πάνω ερμηνεία της Επιτροπής που αφορά στη σχετικότητα του μεταπτυχιακού προσόντος με το απαιτούμενο στην παράγραφο 3(1) του Σχεδίου Υπηρεσίας προσόν, δεν είναι δυνατό να ληφθεί υπόψη, ούτε ως πλεονέκτημα ούτε για σκοπούς προσδιορισμού του κριτηρίου των προσόντων, σύμφωνα με γνωμάτευση της Γενικής Εισαγγελίας της Δημοκρατίας που δόθηκε στο παρελθόν από αφορμή άλλη παρόμοια περίπτωση. Η νομική συμβουλή ήταν ότι δεν μπορεί να ληφθεί καθόλου υπόψη ένα προσόν, εκτός αν αυτό συντρέχει κατά τον πρώτο ουσιώδη χρόνο συνδρομής των απαραίτητων προσόντων".

25 Σύμφωνα με τη νομολογία δεδομένου ότι στην προκειμένη περίπτωση επρόκειτο περί θέσης πρώτου διορισμού, ο ουσιώδης χρόνος κατά τον οποίο υποψήφιος έπρεπε να κατέχει τα προσόντα που προβλέπονται από το Σχέδιο Υπηρεσίας, είναι η τελευταία ημερομηνία υποβολής αιτήσεως όπως καθορίζεται στη δημοσίευση για πλήρωση της θέσης, δηλαδή στις 31 Ιανουαρίου 1987. (Βλέπε απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση **Republic v. Pericleous** (1984) 3 C.L.R. 577, στη σελ. 585). Εφόσον 30 ο αιτητής κατά την ημερομηνία αυτή δεν κατείχε το πιο πάνω πρόσθετο προσόν αλλά σύμφωνα με επιστολή του ιδίου προς την Επιτροπή, ημερομηνίας 14 Νοεμβρίου 1988, συμπλήρωσε τη φοίτηση του τον Αύγουστο 1988 και 35 ο τίτλος του απονεμήθηκε επίσημα το Δεκέμβριο 1988, θεωρώ ότι ορθά η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο αιτητής αυτός δεν κατείχε το πιο πάνω πρόσθετο προσόν κατά τον ουσιώδη χρόνο. (Βλέπε **Γρηγοροπούλου κ.ά ν. Δημοκρατίας**, Προσφυγή αρ. 713/87 κλπ., απόφαση 40 ημερομηνίας 30 Οκτωβρίου 1991).

Αναφορικά με τον ισχυρισμό του ίδιου αιτητή, ότι η Επιτροπή χρησιμοποίησε "δύο μέτρα και δύο σταθμά" για

την αξιολόγηση των προσόντων των υποψηφίων με το να λάβει υπόψη την επίδοση και πείρα των υποψηφίων κατά τη διάρκεια της έκτακτης απασχόλησής τους, αλλά να μη λάβει υπόψη τον τίτλο M.B.A. του αιτητή, εφόσον και τα δύο αποκτήθηκαν μετά τον πρώτο ουσιαστικό χρόνο συνδρομής των προσόντων, παρατηρείται ότι επιπρόσθετα με τα όσα έχουν ήδη αναφερθεί σχετικά με αυτά τα θέματα, η επίδοση και η πείρα των υποψηφίων ως εκτάκτων υπαλλήλων αφορά την αξία τους και δεν μπορεί να έχουν σχέση με την αξιολόγηση των προσόντων τους. 5 10

Ο επόμενος λόγος είναι ότι η Επιτροπή δεν έδωσε σαφείς λόγους για τα αποτελέσματα των συνεντεύξεων και δεν υπάρχει οποιαδήποτε ένδειξη για τη μέθοδο που υιοθετήθηκε στις συνεντεύξεις για την αξιολόγηση των υποψηφίων, γι αυτό και το Δικαστήριο δεν μπορεί να κρίνει αν η αξιολόγηση των υποψηφίων, ήταν ορθή και αν η μέθοδος που υιοθετήθηκε ήταν λογικά επιτρεπτή. 15

Στα πρακτικά της συνεδρίασης της Επιτροπής (Παράρτημα 9), αναφέρεται ότι τόσο ο Διευθυντής του Τμήματος όσο και ο Πρόεδρος και Μέλη της Επιτροπής υπέβαλαν στους υποψήφιους ερωτήσεις σε γενικά θέματα και κυρίως σε θέματα που αφορούσαν τα καθήκοντα της θέσης και καταγράφονται οι αξιολογήσεις της απόδοσης των υποψηφίων στις συνεντεύξεις από το Διευθυντή του Τμήματος και την Επιτροπή. 20 25

Η παραπάνω διαδικασία κρίθηκε και από το Ανώτατο Δικαστήριο ως ορθή σε σειρά αποφάσεων του. Ενδεικτικά αναφέρονται τα πιο κάτω: 30

"The assessment of the performance at the interviews is within the powers and the task of the Commission and none else" (προσφυγές 36/86, 123/86 και 158/86, **Georgiou and Others v. The Republic**, η απόφαση της Ολομέλειας εκδόθηκε στις 30.3.1988). 35

"In the first place, independently of whether notes were taken down by the individual members of the respondent Commission or not at the time of the interviews it is not necessary to record in detail the views of individual members in the minutes of the respondent Commis- 40

sion." (*Andronikos Andronikou and Others v. The Republic* (1987) 3 C.L.R. 1237).

5 Πρόσφατα δε στην απόφαση στις προσφυγές αρ. 96/87, 97/87, 112/87 και 130/87, *Theofilides and Others v. The Republic* που εκδόθηκε στις 25 Απριλίου 1989, αναφέρονται τα πιο κάτω:

10 "It was also submitted that in the absence of a record of the questions and answers at the interviews, the Court is to day deprived of the necessary material in order to be enabled to control judicially the decision of the respondent Commission regarding of the performance of the candidates at such interviews.

15 The desirability of keeping proper records by collective organs in order that judicial control may be possible has been stressed by the Court on numerous occasions in the past. Nevertheless there is no requirement to keep
20 full records of the questions and answers given by the candidates but "their duty is limited to record their findings as to performance of each of the candidates at the interviews and make their comments on the basis of such findings". (See *Hadjigeorghiou v. Cyprus Tourism Organization* (1986) 3 C.L.R. 1110 at 1120. Also *Markides v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 750; *Hadjiantoni and Others v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 1145; *Andronikou and Others v. The Republic* (1987) 3 C.L.R. 1237 at p. 1244).

30 Once there was sufficient record of their findings, as is required above, there was no further need for a more detailed record and this ground therefore must fail".

35 Η αρχή αυτή επανατονίστηκε από την Ολομέλεια στην Αναθεωρητική Έφεση αρ. 689 *Εκτωρίδης ν. Της Δημοκρατίας* η απόφαση δόθηκε στις 15 Μαρτίου 1990 και σ' αυτήν αναφέρονται τα εξής:

40 "Αναφορικά με το δεύτερο ζήτημα, συμφωνούμε με την κρίση του πρωτόδικου δικαστή, ότι δηλαδή η Ε.Δ.Υ. δεν είχε υποχρέωση να καταγράψει τις ερωτήσεις και απαντήσεις κατά τη διάρκεια των

συνεντεύξεων, αλλά στο σχετικό πρακτικό της να μεταδίδει την κρίση της αναφορικά με τη γενική εντύπωση που άφησαν οι υποψήφιοι κατά τη διάρκεια της προφορικής αυτής εξέτασης, και αν υπήρχε διαφωνία μεταξύ των μελών της, αυτή να καταγραφεί. (Δες απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση **Δημοκρατίας ν. Ποτούδης κ.α.** (1987) 3 Α.Α.Δ. 1541)". 5

Είναι λυπηρό διότι εγείρονται άσκοπα λόγοι ακυρώσεως για τους οποίους η νομολογία έχει οριστικά αποφανθεί. 10

Ένας άλλος λόγος ακυρώσεως είναι ότι η Επιτροπή παρέλειψε να διενεργήσει τη δέουσα έρευνα αναφορικά με την κατοχή από τους υποψήφιους του απαιτούμενου προσόντος της "καλής γνώσης της Αγγλικής γλώσσας". 15

Από τα γεγονότα της υποθέσεως είναι φανερό ότι καμμία ειδική ή περαιτέρω έρευνα δεν ήταν αναγκαία στο θέμα, εφόσον ο αιτητής Μαυρονικόλας και το ενδιαφερόμενο μέρος είναι κάτοχοι μεταπτυχιακών διπλωμάτων που απέκτησαν από Αγγλόφωνα Πανεπιστήμια. 20

Η Επιτροπή επιλήφθηκε και διερεύνησε το θέμα του προσόντος αυτού. Όπως αναφέρεται στην υπόθεση **Antoniou ν. The Republic** (1975) 3 C.L.R. 510, 516:- 25

"As stated in **Zinieris (No. 1) ν. The Republic** (1975) 3 C.L.R. 13, we must assume that the Commission had duly in mind the required standard of knowledge of English and felt reasonably satisfied that the interested party concerned possessed such knowledge; because, as there is nothing before us to indicate that the Commission was not of this view, we must allow the presumption of regularity to operate in favour of the Commission's decision in the matter". 30 35

Επίσης το παρακάτω απόσπασμα από την υπόθεση **Petrides and Another ν. The Republic** (1982) 3 C.L.R. 914, 924, το οποίο υιοθετήθηκε από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου στις υποθέσεις **The Republic ν. Petrides** 40

(1984) 3 C.L.R. 378, 384-390 και *Georghiou and Others v. The Republic* (1985) 3 C.L.R. 2105, 2115 είναι απόλυτα σχετικό:

5 "In any event when the respondent Commission speaks of having considered the qualifications of all candidates, must be taken to have considered them as against the totality of the requirements of the Scheme of Service in relation to each of them and his qualifications. Once therefore, this additional qualification was part of those required under the Scheme of Service, and the respondent Commission stated that it had inquired into them, it cannot be validly argued that the matter was not duly inquired into and considered by the respondent Commission. There is, on the contrary nothing to suggest that they omitted to examine same".

20 Τέλος προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι ο αιτητής στην προσφυγή αρ. 205/89 υπερέχει του ενδιαφερομένου μέρους σε αξία, προσόντα και πείρα.

25 Από τα στοιχεία του φακέλλου προκύπτει ότι ο αιτητής όπως και το ενδιαφερόμενο μέρος πληρούν και οι δύο τα βασικά προσόντα του Σχεδίου Υπηρεσίας, το ενδιαφερόμενο μέρος έχει μεταπτυχιακό προσόν που αποτελεί πλεονέκτημα σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας, ενώ αντίθετα ο αιτητής δεν κατέχει τέτοιο προσόν και συνεπώς το ενδιαφερόμενο μέρος υπερέχει του αιτητή από πλευράς προσόντων.

30 Στην απόδοση στην εργασία τους ως έκτακτοι, όπως και στη συνέντευξη χαρακτηρίστηκαν και οι δύο ως εξαιρέτοι.

35 Ο αιτητής έχει περισσότερη πείρα του ενδιαφερομένου μέρους κατά 1 1/2 χρόνο περίπου η οποία όμως από μόνη της και ενόψει του μεταπτυχιακού προσόντος που έχει το ενδιαφερόμενο μέρος, δεν τον καθιστά υπέρτερο ούτε του προσδίδει την απαραίτητη έκδηλη υπεροχή.

40 Για τους πιο πάνω λόγους έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η επίδικη απόφαση με την οποία επιλέγηκε το ενδιαφερόμενο μέρος αντί των αιτητών, ήταν εύλογα επιτρεπτή στην Επιτροπή, απόλυτα αιτιολογημένη και μέσα στα πλαίσια της διακριτικής της εξουσίας να

επιλέξει τον πιο κατάλληλο υποψήφιο για τη θέση και για αυτό οι προσφυγές πρέπει να απορριφθούν.

Οι προσφυγές απορρίπτονται και η επίδικη απόφαση επικυρώνεται.

5

Δεν γίνεται όμως διαταγή για έξοδα.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.